

Slohová práce – Hvorecký Michal

Téma: Takové normální jaro...

Útvar: Líčení

...v karanténě, kde se dá ono kvetoucí jaro pozorovat pouze skrz lesklá skla betonové krychle. Skrze své okno vidím, jak se sluncem prozářené louky už oklepaly ze zimy a začínají se obklopotvat prvním jarním kvítím. Zpěv malých ptáčků prozařují mé šedé dny v zajetí a vánek z venku mě šimrá na nose. Stromy se probouzí a vyčkávají se svými pupeny na správný čas, kdy budou moci rozkvést a obdařit nás svou krásou a vůní.

Vzácné opuštění příbytku mi poskytuje pohled na lidi zavádějící trend různě zdobených roušek a bojující v obchodech o každou vrstvu toaletního papíru. Prázdné a pusté silnice střídají zácpy aut v centru města. Na vlakovém nádraží chrání i bezdomovci ostatní alespoň svým zasmrádlým tričkem přes ústa. V uličkách můžeme narazit i na takové, kterým opravdu záleží na křehkém zdraví starších spoluobčanů.

Po návratu do našeho domu spatřím pilné včelky opylující kvetoucí keře. Bzukot těchto malých pomocníků u mě vyvolává pocit klidu a naděje. Vůně jara z venku dodává místnostem opět život a nám se mezi myšlenky vrací optimismus.

Při krátké procházce se psem blízkým lesem se mi v nose mísí vůně divoce rostoucích malin s vůní navlhle kůry modřínů, smrků a jedlí. Lesem se šíří dupot srnců a divokých prasat se svými mláďaty.

Poleháváním na vytrvale rostoucím trávniku na dvorku zahlédnu na blankytné obloze bílé beránky, kteří se nechávají pomalu unášet větrem. Západ žhavého slunce odhaluje kouzlo celé přírody. Loučí se pro dnes s námi a zabarvuje nebe do teplých barev červené a oranžové.

Aby nám nebylo smutno po slunci, vykouknou na nás večer jeho sestry hvězdy, které spolu tančí po obrovském tmavém parketu a vytvářejí spolu nespočet obrazů. Dohlíží na ně stříbrný měsíc, který, stejně jako Slunce za dne, nám svítí do oken a chvástá se svou velikostí.

Ani navzdory situaci jaro neztrácí své kouzlo a můžeme se z něj těšit i za těch nejtěžších okolností.